

Lesarabrøv**Rúsdrekkamálið**

Eg havi fyrr skrivað við-víkjandi rúsdrekkamál-in-um og teim broytingum, ið landsstýrið ætlar at gera og hevur lagt fyr- lögtingið. Somuleiðis havi eg skrivað um ólögliga øl-klubbarnar og tað ólög- luga, sum fer fram viðvík- jandi almennari skeinking av rúsdrekka.

Tað, sum undrar meg, er at vaksnið menn og politikarar ganga so hart á at fáa eina broyting til tað verra frama — sum givið fer at økja um rú- drekkamisnýtsluna — tí allar broytingar, sum gjørðar eru av einum stør- um parti av hesum somu politikarum, hava vist seg at bera á tað borðið.

Og tað tykir mær sum

alt bendir á at politikarar okkara í dag vilja gera somu beistagerð móti landsins borgarum við at trýsta hetta drepani mál- igjøgnum. Landsstýris- blað herfyri hevði eina velduga yvirskrift, ið bardist sum úlvur á skóg- MÓTI eini FÓLKAAT- KVØÐU.

Hvar eru vit? Ein skuldi hildið, at vit vóru í einum av teim totaliteru og ódemokratisku londunum, ið nú eru kollrend.

Ført verður fram, (av somu monnum) at politik- ararnir eru settir at taka avgerðir. Tað er rætt. Men tá skulu tað vera avgerðir, sum gagna landi og fólki — og ikki øvugt. Men eitt eru politikarar ikki settir

til: at gera seg til harra yv- ir tí dýrasta, sum vit for- eldur eiga: BØRN OKK- ARA og teirra vælferð. Og tað er hana, tit eru við at óðileggja við hesum uppskoti. Mong foreldur hava leitað til fleiri av okkum í dýrasta neyð um børn síni, sum eru offur fyrri hesum óðileggjandi drykki.

Tað undrar meg stór- liga, at tit politikarar og landsstýrið í hesum døg- um nú arbeiðsloysið fer stórleypandi upp eftir, kunnu fáa tykkum til at nýta tíð og orku til at koma við slikum uppskot- um, istaðin fyrri at nýt alla orku til at fáa arbeiði til okkara arbeiðsleysu børn. og skyldfólk, sum eru í

dýrasta neyð.

Og allarmest undrar tað meg, at trúgvandi menn, sum eg hevði væntað alt annað av, skulu ganga á odda í áganginum fyrri at gera tað lættari at fáa hendur á rúsdrekka og geva loyvi at skeinkja á al- mennum stovnum. Sanni- liga, mangt umbroyttist á mansins ævi!!!

Skulu broytingar ger- ast, so skulu lóginar á hesum øki gerast strang- ari. Og so má eisini ein vilji vera til at handheva lógina. Her hevur skortað í ólukkumáta.

Svenning av Lofti

Tvær mannalagnur

Í hesum døgum, nú dag- sins mál er so mong, geva vit okkum ikki far um hvat sagt og skrivað verður, tá tað snýr seg um tað, ið ikki viðkemur okk- um sjálvum.

Sjónarmiðið í Sosialinum nikudagin víðer teir báð- ar: russaran, ið fingið hev- ur politiskt friðskjól í lanska kongarikinum, og umenaran, ið hevur fingið boð um at fara av aftur andinum sum skjótast.

Sjálvandi er tað lagnan í tá tein, ið viðgjørð verður. Spurt verður um sín útlendingur skal gera av, hvør skal sleppa at útgva í Føroyum, her verður sipað til danska

løgmlaráðharran. Enn eru vit saman við Danmark, vit hoyra til danska kongarikið (tí- betur), so danski lögmlá- ráðharrin er ikki meira utlendingur enn so.

At slikar umsóknir taka langa tíð at viðgera, er ikki nakað nýtt, tað hevur altíð verið og hevur nokk sína grund. Vit siggja og hoyra um fólkastreymin millum hesi ymisku lond- ini, har er ikki gott við at gera, tað er lættari sagt enn gjørt hjá teimum, ið har skulu taka avgerðir og viðgera umsóknir. Sagt verður, at umsókn hjá fólki í neyð og sum ongum hevur gjørt nakað skuldi

ongantið verðið noktað.

Hvør er í neyð? Og hvør er ikki í neyð? Hvør hevur gjørt? Og hvør hevur ikki gjørt?

Sjónarmiðið hendan dagin er einsporað og ikki sørt ein háðan ímóti av- gerðini, ið tikin er.

At føroyingar hava gjørt seg sekar í stórum

broti móti øllum hug- sjónum um mannarætt- indi, tað er ikki heilt rætt.

Tað er ein stóruspurningur, um ikki grein- skrivarin misbrúkar hesa mannalagnu við sínum at- finningum móti sínum egnu landsmonnum og okkara stýrslag.

X

Fráboðan

Gongdin við samráðing- unum millum yvirmanna- feløgin og reidarafelagið hevur vist, at neyðugt er hjá fiskimannafelagnum at fara undir skipan av eini yvirmannadeild, so vit í framtíðini ikki aftur koma í eina støðu við ein- um verkfalli, sum veruliga er vent móti fiskimanna- felag, og vit hava vist við okkara stigi, at hetta er meint í álvara.

Men nýtt samráðingar- umfar er ásett at byrja í

Føroya Fiskimannafelag

Danskløntur í Føroyum

Útvarp Føroya visti at siga frá kl. 18.30 mána- kveldið 13. januar 1992, at feðgarnir Atli P. Dam og Jógván Sundstein skuldu á figgingarferð til Dana- land og hava samráðingar við Poul Schlüter um pen- sionspening, sum vit danskløntu fáa innsett frá arbeiðsgevara okkara — uttan at vit, lønmóttakar- in, veit av nokrum. Hetta

siga teir er at búgva í ein- um frælsum landi — hetta er at taka mannarættin- ini frá okkum. Teir skuldu heldur verið fegnir at tað dryppar í kassan, av skatt- inum og er hann heldur ikki av teim minst.

Vit vita jú hvussu landið verður stýrt — teir vilja jú hava peningin heim til Fø- oya fyrri at figgarstøðan skal siggja hampuligari út

So sviku teir landið teir kosnu menn

Eg eri 23 ára gamal. Eg havi gingið 9 ár í fólka- skúla. Eg havi síðani ar- beitt í 2 ár. Lærði so í 4 ár. Eg havi sostatt tænt samfelagnum og vinnu- livinum í 6 ár av teimum 8 síðani eg gavst í grundskúlanum. Tað eru ¼ av »vaksna« livi min- um. Tá eg var liðugur at læra var tíverri einki ar- beði til mín. Samfelagið og vinnulivið høvdu tí- verri húsast so illa, at alt steðgaði upp í einum.

»Men hvat«, hugsaði eg, »eg kann jú fara í skúla, so fá eg tíðina at ganga og verið vónandi eitt sindur klókari og harvið betur fyrri seinni í livin- um«. So varð gjørt. Eg fór í skúla og verðið lið- ugur í summar. Nakað havi eg lært í skúlanum, tó eg kanska hevði vænt- að meira.

Sum sagt verðið eg lið- ugur í summar, men hvat so? Arbeiði er fram- vegis einki av, so skal eg gera nakað, má eg fara aftur í skúla — gerast enn klókari. Men hesa- ferð má eg fara uttan- lands. Utanlands, — eg meini í Danmark — er kanska ikki so galið. Tú kanst fáa eina íbúð fyrri ein rimiligan penga, og fólki, eg havi tosað við, sum kenna víðarskiftini í Danmark, vita at siga mær, at tú — um tú hús- ast við skili — kanst fáa endarnar at røkka sam- an. Tað havi eg ongantið kunnað í Føroyum. Tá goldið er fyrri leigu, ljós og hita eru einans kr. 225,- eftir til mat og klæði, tiskil búgvi eg heima hjá mamma og babba — hóast eg eri 23 ára gamal. Men tey skulu eisini liva, og tað er ikki lætt, tá mamma

er farin niður í hálsa tíð, og babba er uppsagdur til 1. april. So er at fara á almannastovuna, men fyrst má eg brúka upp- sparing mína — pening- ur eg havi lagt til síðis til eg einaferð flúgvi úr reiðrinum og skal hava mitt egna — slakar kr. 60.000,-. Men tað røkkur saktans til eitt ár ella bæði tvey, um eg dugi at húsast.

Satt at siga leggi eg lika í hvussu støðan er her í Føroyum. Í august mánaða skifti eg identi- tet — eitt privilegium, sum vit føroyingar samb-ært Edmundi Joensen hava fram um onnur. Eg fari til Danmarkar — vónandi at lesa og læra á húsast. Um eg nakrantíð komi aftur fer tíðin at vísa. Er einki ar- beði til mín, komi eg ikki aftur.

Nú sigur onkur kanska, at eg ikki elski fosturlandið, sum eg átti, men tað haldi eg sjálvur at eg geri. Siggja tit, fosturlandið er í min- um eygum langt síðani deytt og jarðað. Lands- menn minir hava stung- ið meg og likar minar í ryggin fyrri 30 silvur- pengar. Fosturlandið er ikki einans grót og flag, men eisini fólkíð har býr. Reisast ikki føroyingar skjótt til verju ímóti siciliansku ávirkanini í Tinganesi og á Vaglin- um, eru Føroyar foknar með alla. Einsamallur ber ikki til, tí stingi er skjótt halan millum beinini suður í hav. Tað, sum Føroyar og føroysk- ir politikarar ikki kundu geva mær, kann eg kanska fáa í útleigd.

Sjúrður við Gellingará

Lýsið í sosialinum**BINGO HØVUÐSVINNINGUR:**

Nýgerð ella hampa um rúmið, so er møguleiki at vinna tilfarið: 35 m² av glasvevi v/ lími og tveimum umfórum av máling.

Sjálvandi frá serhandlinum.

Flügger máling

Írshavn: Undir Bryggjubakka 13, tlf. 16675
Klaksvík: Íris, tlf. 56272
Leirvík: Íris, tlf. 43248
Sørvági: Valdemar Simonsen, tlf. 32861

tú fáa lán til køkin við sámuligari rentu.

Eg eri væl nøgdur við ta donsku skipanina og tað rokni eg eisini við at hinir 400 eru.

Kann ein fáa somu góðu tilboð her í Føroyum?

Við tøkki fyrri upptøkuna.

Ein stúrin skattgjaldari á Eiði við lón frá Danalandi!